

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžk/3/2016
Identifikačné číslo spisu: 1015200988
Dátum vydania rozhodnutia: 08.11.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1015200988.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Milana Moravu v právnej veci žalobcu: Ludovika Energy, s.r.o., so sídlom Parcelná 18, Bratislava, IČO: 36 635 880, právne zastúpený advokátom: JUDr. Pavol Rohutný, Nová 524/37, Viničné, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, so sídlom Námestie Ľudovíta Štúra 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 4577/2015-1.10.2 (6/2015-rozkl.) zo dňa 15. apríla 2015, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 148/2015-97 zo dňa 9. júna 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 148/2015-97 zo dňa 9. júna 2016 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

1.1 Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 4577/2015-1.10.2 (6/2015-rozkl.) zo dňa 15.04.2015 o zamietnutí rozkladu proti rozhodnutiu Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, odbor štátnej geologickej správy zo dňa 10.02.2015. Uvedeným prvostupňovým rozhodnutím č. 3283/2015-7.3, č. záznamu 7188/2015 bol zamietnutý návrh na predĺženie platnosti prieskumného územia Čermel' - Jahodná - U, Mo, Cu rudy určeného rozhodnutím Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky (ďalej aj ako „žalovaný“, „MŽ SR“, „ministerstvo“) č. 1250/230/2005-7 zo dňa 21.03.2005.

1.2 Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku zhrnul zistený skutkový stav a na základe toho konštatoval za nesporne preukázané, že ministerstvo na základe návrhu určilo rozhodnutím č. 1250/230/2005-7 zo dňa 21.03.2005 (v znení rozhodnutia ministerstva o súhlase s prevodom prieskumného územia č. 9625/2007-9.3 zo dňa 21.08.2007, rozhodnutia ministerstva o zmene č. 1

prieskumného územia č. 9743-1/2008-9.3 zo dňa 12.09.2008) prieskumné územie Čermel' - Jahodná s platnosťou od 19.04.2005 do 19.04.2009.

Na základe návrhu držiteľa prieskumného územia ministerstvo predĺžilo lehotu prieskumného územia Čermel' - Jahodná rozhodnutím č. 2802-1/2009-9.3 zo dňa 08.04.2009 do 19.04.2013.

Na základe návrhu držiteľa prieskumného územia ministerstvo opätovne predĺžilo lehotu prieskumného územia Čermel' - Jahodná rozhodnutím č. 5948/2013, č. spisu 3176/2013-7.3 zo dňa 31.01.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25.02.2013 (v znení rozhodnutia ministra č. 3119/2014-1.10 zo dňa 10.01.2014 a rozhodnutia ministerstva o zmene rozhodnutia ev. č. 4023/2015, sp. č. 3522/2015-7.3) zo dňa 29.01.2015 do 19.04.2015. Na základe vyššie uvedených rozhodnutí bol žalobca oprávnený vykonávať v prieskumnom území Čermel' - Jahodná vyhľadávací a podrobný ložiskový geologický prieskum vyhradených nerastov - rádioaktívne nerasty - U a nerasty, z ktorých možno priemyselne vyrábať kovy - Mo, Cu.

1.3 Dňa 12.01.2015 bol ministerstvu doručený písomný návrh žalobcu na predĺženie doby platnosti prieskumného územia Čermel' - Jahodná. Ministerstvo na základe tejto žiadosti dňa 16.01.2015 požiadalo Štátny geologický ústav Dionýza Štúra o zaslanie stanoviska na predĺženie doby platnosti prieskumného územia Čermel' - Jahodná a taktiež doplnenie dokazovania dožiadanim na dotknuté orgány štátnej správy.

1.4 Krajský súd v Bratislave po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, ako aj postupu, ktorý mu predchádzal, dospel k totožnému záveru ako žalovaný. Konštatoval, že v danom prípade išlo o takzvané tretie predĺženie doby prieskumného územia, ktoré je, podľa názoru krajského súdu možné považovať za výnimočné.

1.5 Z dikcie ustanovenia § 22 ods. 1 zákona č. 569/2007 Z. z. o geologických prácach (geologický zákon) (ďalej len „geologický zákon“) vyplýva, že po tretíkrát je možné prieskumné územie predĺžiť len na dobu, ktorá je objektívne nevyhnutná na dokončenie geologických prác. Krajský súd v tejto súvislosti konštatoval, že v posudzovanom prípade neboli splnené zákonné predpoklady pre predĺženie doby platnosti prieskumného územia v zmysle § 22 ods. 1 geologického zákona. Žalobca podľa názoru krajského súdu v administratívnom konaní nijakým spôsobom nepreukázal objektívnu nevyhnutnosť na ďalšie predĺženie oprávnenia a nepreukázal ani potrebnosť desaťročnej lehoty. Žalobca nijako nepreukázal, že doteraz stanovená desaťročná lehota objektívne nepostačovala na dokončenie dotknutej činnosti v prieskumnom území a nijako nepreukázal prečo by práve lehota ďalších desiatich rokov mala byť objektívne dostatočnou lehotou na dokončenie geologických prác. Z ustanovenia § 22 ods. 1 geologického zákona vyplýva tzv. možnosť tretieho predĺženia prieskumného konania, nie nutnosť.

1.6 Krajský súd sa nestotožnil s dôvodmi, ktorými žalobca argumentoval v administratívnom aj v súdnom konaní za účelom predĺženia prieskumného oprávnenia.

1.7 Vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu o nemožnosti efektívne vykonávať prieskumné práce z dôvodu protestu prokurátora krajský súd uviedol, že výsledkom konania o proteste prokurátora bolo rozhodnutie Ministra životného prostredia Slovenskej republiky zo dňa 07.08.2013, ktorým sa vyhovel protestu prokurátora, zrušilo sa rozhodnutie ministerstva zo dňa 31.01.2013 o predĺžení doby platnosti prieskumného územia do 19.04.2015 a vec sa vrátila na nové konanie. Voči tomuto rozhodnutiu podal žalobca rozklad, ktorý podľa § 61 ods. 1 správneho poriadku mal odkladný účinok. Rozhodnutím ministra teda zostali práva a povinnosti žalobcu z predmetného prieskumného územia nedotknuté. Z obsahu administratívneho spisu krajský súd zistil, že rozhodnutie ministra zo dňa 10.01.2014, ktoré predĺžilo dobu platnosti prieskumného územia do 19.04.2015, bolo v konečnom dôsledku potvrdené. Z uvedeného je teda podľa krajského súdu zrejmé, že žalobca počas tejto doby mohol v prieskumných prácach pokračovať bez akéhokoľvek prerušenia či obmedzenia.

1.8 K námietke, ktorou žalobca odôvodňoval nemožnosť vykonávať plánované geologické práce z dôvodu, že zastupiteľstvo Košického samosprávneho kraja schválilo návrh zapracovať od územného plánu explicitne záväzne regulatívny zákaz ťažby rádioaktívnych nerastov pre predmetnú lokalitu, krajský súd uviedol, že v tomto prípade zo zákonnej úpravy vyplýva, že schválenie regulatívu zo strany

dotknutej obce, či samosprávneho kraja samo o sebe nemôže byť spôsobilé obmedziť držiteľa prieskumného územia vo výkone geologických prác. Túto skutočnosť presne vymedzuje geologický zákon.

1.9 Krajský súd sa nestotožnil ani s námietkou žalobcu o tom, že geologický prieskum nemohol vykonávať, pretože bol obmedzený podmienkami NATURA 2000. Žalobca si totiž podľa krajského súdu obmedzení vyplývajúcich z NATURA 2000 musel byť vedomý už v roku 2004, nakoľko všetky územia boli do národného zoznamu zaradené už v roku 2004. Po 30.01.2013 nedošlo k vzniku žiadnych nových obmedzení výkonu geologických prác v dotknutom území, ktoré by mali pôvod v NATURE 2000.

1.10 V súvislosti s požiadavkou geologického prieskumu Mo a Cu krajský súd uviedol, že táto vyplývala už aj z oprávnenia, ktoré žalobca ako držiteľ prieskumného územia dostal v roku 2005. V tomto prípade žalobca teda mohol plánovať a vykonávať geologické práce tak, aby mu dostatočne umožnili pri overení U, Mo a Cu rúd preveriť aj výskyt ostatných sprievodných nerastov. Krajský súd konštatoval, že v danom prípade nejde o relevantný dôvod. Prieskum zameraný na zistenie a overenie zásob Cu a Mo bol cieľom geologickej úlohy už od roku 2005. V súlade s predchádzajúcimi rozhodnutiami bol preto žalobca oprávnený a súčasne aj povinný popri vyhodnocovaní existencie a výskytu uránu realizovať svoje geologické práce aj so zameraním na zvyšné nerasty.

1.11 Z citácie ustanovenia § 22 ods. 1 geologického zákona vyplýva, že ministerstvo pri rozhodovaní o predĺžení doby platnosti prieskumného územia je povinné skúmať splnenie formálnych, ako aj materiálnych predpokladov pre vyhoviecie návrhu držiteľa prieskumného územia. Za formálnu požiadavku je možné považovať podanie samotného návrhu o predĺžení doby platnosti a dodržanie lehoty. Za skúmanie materiálnych predpokladov je nutné skúmať, resp. vyhodnotiť v prípade „tretieho“ návrhu držiteľa prieskumného územia o predĺžení lehoty aj skutočnosti, či predchádzajúca lehota určenia prieskumného územia objektívne nemohla postačovať na dokončenie dotknutej činnosti, ako aj objektívne posúdiť, či lehota navrhovaná žalobcom je nevyhnutná a objektívna pre dokončenie tejto činnosti, resp. pre činnosť, ktorú žalobca v návrhu na predĺženie doby prieskumného územia uviedol. Krajský súd v tejto súvislosti konštatoval, že tieto podmienky žalobca nijakým spôsobom nepreukázal. Žalobca nepreukázal žiadne objektívne dôvody, pre ktoré nemohol dokončiť dotknutú činnosť, rovnako ako ani nepreukázal nevyhnutnosť dokončenia týchto prác a nepreukázal nevyhnutnosť obdobia práve desiatich rokov.

1.12 Krajský súd bol toho názoru, že žalobca nijakým relevantným spôsobom nepreukázal, že by doterajšia doba prieskumného územia nebola dostatočná na dokončenie vypracovania záverečnej správy. Preto konštatoval, že žalovaný správny orgán rozhodol v súlade so zákonom, keď zamietol žiadosť držiteľa prieskumného územia z dôvodu nespĺnenia zákonných predpokladov pre predĺženie doby platnosti prieskumného územia. Žalobca ako držiteľ prieskumného územia na obdobie 10 rokov mal svoje geologické práce plánovať a realizovať tak, aby bol schopný ukončiť a vyhodnotiť geologický prieskum (vrátane vypracovania záverečnej správy) vo vymedzenej 10 ročnej dobe. Skutočnosť, že žalobca nestihol zrealizovať geologické práce v období 10 rokov je výlučne zavinená samotným žalobcom a dôvody, ktoré žalobca uvádzal tak v žalobe, ako aj v odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu nemohli spôsobiť vecnú nesprávnosť tohto rozhodnutia.

2.

2.1 Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobca mal za to, že rozsudok krajského súdu je vecne nesprávny, pretože vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, krajský súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

2.2 Žalobca z ustanovenia § 22 ods. 1 geologického zákona vyvodil, pokiaľ nastane stav, že určená lehota nepostačuje na dokončenie dotknutej činnosti, môže sa pokračovať len v činnostiach, ktoré vedú

k dokončeniu geologických prác. Žalovaný ani súd objektívne neskúmali, aká je nevyhnutná doba na dokončenie geologických prác a od začiatku správneho konania žalovaný ako správny orgán jednostranne odmietal poskytnúť lehotu na dokončenie geologických prác a tým ukončiť geologickú úlohu. Žalobca mal za to, že v geologickom zákone nie je nikde uvedená požiadavka, ktorá by zakladala povinnosť v návrhu na predĺženie prieskumného územia (či už prvého, alebo posledného) dokazovať objektívne dôvody nedostatočnosti doterajšieho času. Tento termín začal používať žalovaný správny orgán a v geologickej legislatíve a ani v doterajšej praxi žalovaného sa tento termín nevyskytoval. V § 25 ods. 6 geologického zákona je uvedené jediné objektívne kritérium a to je preukázanie vynaloženia finančných prostriedkov.

2.3 Žalobca ďalej namietal, že žalovaný pri žiadnom z konaní žalobcu o predĺženie lehoty doby platnosti prieskumného územia neskúmal či doterajšia doba postačovala alebo nepostačovala na dokončenie prác a ani neskúmal, aké dotknuté činnosti chce žalobca ako navrhovateľ dokončiť a vždy v plnom rozsahu vyhovel žiadateľovi. Tretí návrh žalobcu o predĺženie doby platnosti prieskumného územia obsahoval aj konkrétne dôvody predĺženia doby platnosti prieskumného územia, ktoré odôvodňovali skutkový ako aj právny stav, z ktorého bola zrejماً opodstatnenosť predĺženia doby platnosti prieskumného územia. Žalobca vykonával ložiskový geologický prieskum geologickými prácami na základe schváleného projektu a plánoval ich vyhodnotiť v záverečnej správe geologickej úlohy. Počas riešenia geologickej úlohy zistil v zmysle geologického zákona, že je potrebné vykonať podstatne väčší rozsah geologických prác ako obsahuje projekt geologickej úlohy a navrhol niekoľko zmien projektu geologickej úlohy. Je logické, že na väčší rozsah geologických prác je potrebné aj väčšie časové obdobie a tým sa posúva aj termín vypracovania záverečnej správy tak, aby boli všetky doteraz vykonané geologické práce a získané geologické informácie aj zhodnotené.

2.4 Rozhodnutie žalovaného je podľa žalobcu nedostatočne odôvodnené, nakoľko žalovaný sa nedostatočne zaoberal odôvodnením návrhu o tretie predĺženie doby platnosti prieskumného územia. Žalovaný ani súd v konaniach, ktoré predchádzali vydaniu napadnutého rozhodnutia nezohľadnili ústavnú požiadavku na zveľaďovanie a efektívnom využívaní nerastného bohatstva Slovenskej republiky v zmysle Ústavy Slovenskej republiky (čl. 4, ods. 1. Ústavy Slovenskej republiky).

2.5 V ustanovení § 22 ods. 1 geologického zákona zákonodarca zaviedol slovné spojenie „lehota nevyhnutne potrebná na dokončenie geologických prác“. Z citovanej formulácie podľa žalobcu jednoznačne vyplýva potreba posudzovať, podľa zmeny projektu a harmonogramu prác, či navrhovaný čas na dokončenie geologickej úlohy je adekvátny (v tomto prípade 10 rokov), čo sa dá posúdiť len z rozsahu plánovaných geologických prác. Rozsah geologických prác s uvedením jednotlivých časových horizontov za účelom splnenia geologickej úlohy žalobcom bol doložený k návrhu o tretie predĺženie doby platnosti prieskumného územia a doručený aj súdu. V žiadnom prípade však citovaná formulácia ustanovenia § 22 ods. 1 geologického zákona nevytvára potrebu žalobcovi objektívne zdôvodňovať nedostatočnosť doterajšieho času doby platnosti prieskumného územia.

2.6 Žalobca mal za to, že žalovaný a ani súd neskúmali lehotu nevyhnutne potrebnú na dokončenie geologických činností a svoju pozornosť zamerali len na to, že žalobca nepreukázal objektívnu nedostatočnosť doterajšieho času platnosti a nie na posúdenie nevyhnutnej doby na dokončenie geologických prác. Podľa krajského súdu žalobca ani nepreukázal potrebnosť novej desaťročnej lehoty. S uvedeným tvrdením sa žalobca nestotožnil, pretože súčasťou návrhu na „tretie“ predĺženie doby platnosti prieskumného územia je aj schválená zmena projektu geologickej úlohy s harmonogramom prác a s rozpočtom, z ktorých je jednoznačné, aké práce, prečo a v akom rozsahu a pri akom financovaní sa majú v plánovanom desaťročnom období vykonať. Všetky tieto skutočnosti sú podrobne uvedené v rozklade, ako aj v žalobe žalobcu.

2.7 Žalobca mal za to, že krajský súd vyhodnotil možnosť tzv. tretieho predĺženia doby platnosti opačne. Podľa žalobcu sa táto nevyhnutná minimálna doba dá posúdiť objektívne len z predloženého harmonogramu prác a so zreteľom na geologický zákon to musí byť minimálne doba na dokončenie geologickej úlohy formou záverečnej správy.

2.8 Žalobca poukázal na to, že na základe zmeny projektu geologickej úlohy, ktorú odsúhlasil objednávateľ prác, sa posunul termín vypracovania záverečnej správy v zmysle vyhlášky. Žalovaný správny orgán ani krajský súd pri posudzovaní materiálnej náplne predĺženia nebrali do úvahy všeobecne známe skutočnosti, ktoré mali vplyv na odôvodnenie predĺženia, a to:

- začiatkom roka 2012 bola vypracovaná a na jeseň 2012 schválená Čiastková záverečná správa s výpočtom zásob, ktorá stanovila základné požiadavky na dokončenie geologickej úlohy vo vyšších etapách geologického prieskumu,
- koncom roka 2012 bolo podpísané memorandum s Ministerstvom hospodárstva SR, ktoré vyžadovalo vypracovať feasibility a environmentálnu štúdiu držiteľom prieskumného územia.

2.9 Žalobca mal za to, že ako držiteľ prieskumného územia, ak chcel splniť záväzok zakotvený v Memorande, závery schválenej Čiastkovej záverečnej správy i zásadu komplexnosti, musel posunúť vypracovanie záverečnej správy. Pokiaľ by mal žalobca informácie alebo indicie, že žalovaný nebude akceptovať návrh na tretie predĺženie doby platnosti prieskumného územia potrebného na dokončenie geologickej úlohy, vyvinul by všetko úsilie, aby sa počas druhého predĺženia doby platnosti prieskumného územia venoval len dokončeniu geologickej úlohy.

2.10 Podľa žalobcu, žalovaný neposudzoval návrh na tretie predĺženie doby prieskumného územia objektívne, nakoľko nebral do úvahy všetky súvislosti súvisiace s návrhom zmeny projektu, rozsah prác, harmonogram prác a zodpovedajúci rozpočet.

2.11 Záverom žalobca zhrnul, že konaním žalovaného, ako aj krajského súdu bolo žalobcovi zmarené dokončenie geologickej úlohy a zhodnotenie geologických informácií získaných geologickými činnosťami, do ktorých žalobca investoval počas doby platnosti prieskumného územia sumu 22,5 miliónov eur, a teda došlo k zmareniu právneho nároku na prednostné podanie návrhu na určenie dobývacieho priestoru v zmysle banského zákona, a teda k strate očakávaného zisku a k zmarenej investícii.

3.

3.1 Žalovaný sa k podanému odvolaniu vyjadril podaním doručeným krajskému súdu dňa 15.08.2016 a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil a podané odvolanie zamietol. Mal za to, že napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové správne rozhodnutie sú vecne správne, v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, nakoľko obsahujú všetky zákonom ustanovené náležitosti a vychádzajú zo spoľahlivo zisteného stavu veci. V priebehu konania vedeného správnym orgánom bol spoľahlivo zistený skutkový stav veci bez akýchkoľvek pochybností a postupom žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu nedošlo k porušeniu práv účastníka konania. Žalovaný ako aj prvostupňový správny orgán konali výlučne v súlade s článkom 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanovuje zákon.

3.2 K výkladu sporného ustanovenia § 22 ods. 1 geologického zákona žalovaný uviedol, že tak, ako bol predmetný výklad prezentovaný žalovaným či krajským súdom, je správny a jediný možný. Z geologického zákona jednoznačne vyplýva, že okrem splnenia formálneho predpokladu (návrh držiteľa prieskumného územia podľa § 22 ods. 1 geologického zákona), je popri preverení rozsahu prostriedkov preinvestovaných v súvislosti s geologickým prácami (§ 25 ods. 6 a 7 geologického zákona) žalovaný povinný pri „tretom“ predĺžení doby platnosti prieskumného územia vyhodnotiť aj to, či doterajšia doba platnosti prieskumného územia postačovala alebo nepostačovala na dokončenie geologickej úlohy.

3.3 Ustanovenie § 22 ods. 1 geologického zákona explicitne upravuje, že ministerstvo môže predĺžiť dobu platnosti prieskumného územia len za predpokladu, ak dovtedajšia doba platnosti prieskumného územia nepostačuje na dokončenie dotknutej činnosti. Geologický zákon v tomto smere neobsahuje žiadne iné ustanovenie, ktoré by z gramatického alebo systematického hľadiska odôvodňovalo výklad žalobcu, podľa ktorého sa sloveso „nepostačuje“ viaže výlučne k subjektívnej potrebe držiteľa

prieskumného územia, bez akejkoľvek väzby na objektívny skutkový a právny stav. Naopak, pokiaľ by mala postačovať subjektívna potreba držiteľa prieskumného územia na predĺžení jeho doby platnosti, zákonodarca by do predmetného ustanovenia nemal dôvod vložiť slovné spojenie „ak nepostačuje na dokončenie dotknutej činnosti“. Subjektívnu potrebu by držiteľ prieskumného územia preukázal už podaním návrhu na predĺženie doby platnosti prieskumného územia. Bolo by nelogické očakávať, že držiteľ prieskumného územia by žiadal „tretie“ predĺženie doby platnosti prieskumného územia, ak by mu doterajšia doba platnosti subjektívne postačovala.

3.4 Žalovaný ďalej zdôraznil, že žalobcov výklad § 22 ods. 1 geologického zákona je aj v rozpore s účelom tohto zákona. Z účelu geologického zákona nad akúkoľvek pochybnosť vyplýva záujem štátu na efektívnom a časovo obmedzenom uskutočňovaní geologického prieskumu zo strany fyzických a právnických osôb. Tento záujem, ktorý v žalobe priznáva aj samotný žalobca, je prierezovo prítomný v celom právnom predpise. Práve z tohto dôvodu ministerstvo napr. môže prieskumné územie zrušiť, ak sa geologické práce nezačnú vykonávať do jedného roka odo dňa, v ktorom rozhodnutie o určení prieskumného územia nadobudlo právoplatnosť (§ 22 ods. 4 geologického zákona). Vyjadrením tohto záujmu štátu je aj zvyšovanie úhrad za prieskumné územie v závislosti od počtu rokov trvania doby platnosti prieskumného územia (§ 26 ods. 1 geologického zákona). V neposlednom rade tento záujem štátu potvrdzuje aj vyššie citované ustanovenie § 22 ods. 1 geologického zákona, podľa ktorého je doba platnosti prieskumného územia časovo limitovaná, pričom „tretie“ (posledné) predĺženie doby platnosti prieskumného územia môže byť povolené, iba ak doterajšia lehota nepostačovala a aj to len na dobu, ktorá je nevyhnutná na dokončenie geologických prác.

3.5 Žalovaný považoval za nevyhnutné zdôrazniť, že legálny pojem „prieskumné územie“ bol do slovenského právneho poriadku zavedený zákonom č. 497/1991 Zb., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 52/1988 Zb. o geologických prácach a o Slovenskom geologickom úrade. Už v tomto právnom predpise bola exaktne a jednoznačne vyjadrená zásada dočasnosti geologického prieskumu, keďže doba platnosti prieskumného územia bola obmedzená na maximálne obdobie 8 rokov. Zákon č. 52/1988 Zb. o geologických prácach a o Slovenskom geologickom úrade v znení neskorších predpisov bol s účinnosťou od 01.01.2000 nahradený zákonom č. 313/1999 Z. z. o geologických prácach a o štátnej geologickej správe (geologický zákon) v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého bola doba platnosti prieskumného územia najviac 10 rokov. S účinnosťou od 01.01.2008 bol tento zákon nahradený súčasným geologickým zákonom, ktorý umožňuje určiť prieskumné územie najviac na dobu 10 rokov, ktorá môže byť predĺžená len o lehotu, ktorá je nevyhnutne potrebná na dokončenie geologických prác. Z tohto historického prehľadu právnej úpravy je viac ako zrejmé snaha zákonodarcu o časové obmedzenie doby platnosti prieskumného územia, keď možnosť predĺženia tejto doby nad 10 rokov bola zavedená až v poslednom období. Uvedené len podčiarkuje mimoriadny charakter „tretieho“ predĺženia doby platnosti prieskumného územia, na ktorý bolo poukázané už v prvostupňovom rozhodnutí.

3.6 Žalovaný taktiež zdôraznil, že pre vznik akýchkoľvek legitímnych očakávaní na strane žalobcu v posudzovanej veci nebola splnená základná podmienka - faktický podklad odôvodňujúci vznik dôvery žalobcu vo vzťahu k spôsobu rozhodovania o „treťom“ predĺžení doby platnosti prieskumného územia. Nakoľko vo veci „tretieho“ predĺženia doby platnosti prieskumného územia podľa § 22 ods. 1 geologického zákona sa nielenže nevytvorila žiadna ustálená rozhodovacia prax, ale dokonca okrem posudzovaného prípadu nebolo vydané žiadne iné rozhodnutie, neexistuje skutočnosť, ktorá by u žalobcu mohla vzbudiť legitímne očakávania ohľadom spôsobu rozhodnutia žalovaného. Neexistenciu relevantnej praxe v rozhodovaní o žiadosti o „tretie“ predĺženie platnosti prieskumného územia uznáva v konečnom dôsledku aj sám žalobca.

3.7 V súvislosti s odvolávaním sa žalobcu na tretie predĺženie doby platnosti prieskumného územia Východoslovenská nížina - horľavý zemný plyn, žalovaný zotrval na svojom stanovisku, ktoré uviedol už v napadnutom rozhodnutí vo vzťahu k uhl'ovodíkom. Žalovaný mal za to, že predĺženie doby platnosti prieskumného územia na uhl'ovodíky a predĺženie doby platnosti prieskumného územia na rádioaktívne nerasty - U a nerasty, z ktorých možno priemyselne vyrábať kovy - Mo, Cu nemožno vzhľadom k

špecifickému charakteru geologického prieskumu zameraného na uhľovodíky stotožňovať. Koniec koncov, pokiaľ by geologický prieskum uhľovodíkov nevykazoval oproti iným geologickým prieskumom osobitosti, nebolo by nutné prijímať vo vzťahu k tomuto špecifickému prieskumu osobitnú právnu úpravu dokonca na úrovni Európskej únie (smernica Európskeho parlamentu a Rady 94/22/ES z 30. mája 1994 o podmienkach udeľovania a používania povolení na vyhľadávanie, prieskum a ťažbu uhľovodíkov).

3.8 Zásada legitímnych očakávaní neopravňuje nikoho na to, aby sa spoliehal, že správny orgán nebude postupovať v súlade so zásadou legality vyjadrenou v čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Zákonnosť postupu orgánov štátnej správy je imperatívom v demokratickom a právnom štáte. Výklad a aplikácia ustanovení § 22 ods. 1 geologického zákona, ako ju realizoval žalovaný, je konzistentná a zodpovedá všetkým ustáleným výkladovým postupom právnych predpisov. Nevyhnutnosť preukázať objektívne skutočnosti, ktoré by mohli zdôvodniť „tretie“ predĺženie doby platnosti prieskumného územia bola z citovanej právnej normy zjavná aj žalobcovi. Uvedené možno jednoznačne identifikovať vo formulácii žalobcovej žiadosti o predĺženie doby platnosti prieskumného územia, kde sa snažil uvádzať určité skutočnosti, ktoré podľa jeho názoru dostatočne odôvodňovali objektívnu nedostatočnosť doterajšej doby platnosti prieskumného územia. Ak sám žalobca zjavne vykladá právnu normu popísaným spôsobom, nemôže neskôr účelovo tvrdiť, že zo strany správnych orgánov oboch stupňov došlo k prekvapivému rozhodnutiu a že boli sklamané jeho očakávania, ktoré legitímne mal ohľadne výsledku konania.

3.9 Vo vzťahu k okolnostiam, ktoré ovplyvnili výšku preinvestovaných prostriedkov na geologický prieskum, sa žalobca obmedzil len na všeobecné vyjadrenia o potrebe stabilného podnikateľského prostredia bez toho, že by uviedol akúkoľvek okolnosť, ktorá by počas „druhého“ predĺženia doby platnosti prieskumného územia stabilitu narušila. Z tohto pohľadu žalovaný považoval tvrdenie žalobcu za nedôvodné bez uvedenia relevantného argumentu, na ktorý by mal žalovaný vecne, resp. právne reagovať. Žalovaný len v súlade s predchádzajúcimi rozhodnutiami vo veci zdôraznil, že nedostatok finančných prostriedkov na geologický prieskum výlučne z dôvodov na strane investora nemôže byť s ohľadom na znenie § 22 ods. 1 geologického zákona považovaný za dôvod, pre ktorý by ministerstvo mohlo návrhu na „tretie“ predĺženie doby platnosti prieskumného územia vyhovieť.

3.10 Očakávanie žalobcu, že vo vzťahu k jeho prieskumnému územiu štátne orgány nesmú realizovať svoje kompetencie, nie je podľa žalovaného na mieste. Pokiaľ výkon takýchto kompetencií viedol žalobcu k obmedzeniu rozsahu vykonávaných geologických prác, ide len o jeho subjektívne rozhodnutie, ktoré nemôže slúžiť ako podklad pre predĺženie doby platnosti prieskumného územia v zmysle § 22 ods. 1 geologického zákona.

3.11 Žalovaný taktiež uviedol, že žiadny z úkonov Košického samosprávneho kraja nevedol (a v zmysle geologického zákona ani nemohol viesť) k diskontinuite doby platnosti prieskumného územia. Žalovaný preto zotrval na svojom závere, že prijatie namietaného uznesenia zastupiteľstvom Košického samosprávneho kraja nemôže byť kvalifikované ako dôvod objektívnej nedostatočnosti doterajšej doby platnosti prieskumného územia v zmysle § 22 ods. 1 geologického zákona.

3.12 Ohľadom prípadných obmedzení vyplývajúcich zo sústavy „NATURA 2000“, žalovaný zopakoval, že počas „druhého“ predĺženia neprišlo z tohto titulu k prijatiu žiadnych nových opatrení, ktoré by mali akýkoľvek vplyv na geologické práce vykonávané v rámci prieskumného územia. Je zjavné, že táto príčina nemôže byť považovaná za dôvod preukazujúci nedostatočnosť doterajšej doby platnosti prieskumného územia podľa § 22 ods. 1 geologického zákona.

3.13 Žalovaný mal za to, že popieranie akejkoľvek spojitosti medzi určením prieskumného územia a cieľom geologickej úlohy premietnutej do projektu geologickej úlohy odporuje nielen zneniu, ale aj účelu geologického zákona. Každé prieskumné územie v etape vyhľadávacieho geologického prieskumu a podrobného geologického prieskumu je určované vo vzťahu k cieľu geologickej úlohy, ktorej definovanie musí byť v súlade s § 23 ods. 3 písm. d/ geologického zákona súčasťou návrhu na určenie

takéhoto prieskumného územia. Následne musí byť geologická úloha ako okruh otázok vyjadrujúcich hospodársky, vedecký alebo technický cieľ úlohy podľa § 11 ods. 1 geologického zákona vyhodnotená v záverečnej správe.

3.14 Žalovaný, na rozdiel od žalobcu, nevidel žiadny rozpor v argumentácii uvedenej v napadnutom rozhodnutí a rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu ohľadom možných zmien cieľov geologickej úlohy počas doby platnosti prieskumného územia. Naopak, žalovaný mal za to, že poukázaním na hlavný cieľ geologickej úlohy, napadnuté rozhodnutie len rozviedlo argumentáciu prvostupňového správneho orgánu, ktorý uviedol, že zmena cieľa geologickej úlohy nemôže dosiahnuť takú intenzitu, aby sa jednalo o novú úlohu. Inak povedané, čiastkové otázky, ktorých zodpovedanie je cieľom geologickej úlohy, môžu byť čiastočne modifikované, ale nikdy nie v rozsahu, ktorý by v konečnom dôsledku viedol k zmene cieľa geologickej úlohy ako takej. Z pohľadu účelu geologického zákona je neprípustné, aby držiteľ prieskumného územia, ktorého účelom je overenie určitého nerastu (cieľ geologickej úlohy), len na základe vlastnej úvahy určil, že cieľom bude overenie úplne iného nerastu, a to bez ohľadu na to, v akej fáze prieskumu bol tento nový nerast identifikovaný.

3.15 V posudzovanom prípade bolo prieskumné územie určené vo vzťahu k nasledovným vyhradeným nerastom: rádioaktívne nerasty - U a nerasty, z ktorých možno priemyselne vyrábať kovy - Mo, Cu rudy. Žalovaný v žiadnom ohľade nespochybňoval zákonnú povinnosť žalobcu vykonať geologický prieskum v súlade s § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 44/1988 Zb. o ochrane a využití nerastného bohatstva (banský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „banský zákon“) v spojení s § 16 ods. 3 geologického zákona najkomplexnejším možným spôsobom. Na druhej strane žalovaný však zdôraznil, že tak z gramatického ako aj logického výkladu § 16 ods. 3 geologického zákona nepochybne vyplýva, že držiteľ prieskumného územia nie je v záverečnej správe povinný vyhodnotiť s rovnakou podrobnosťou všetky zásoby všetkých (aj sprievodných) nerastov ložiska. Možnosť ďalšieho prehĺbenia poznatkov o sprievodných nerastoch ložiska, zistených v rámci realizácie geologickej úlohy, ktorej cieľom bolo overenie iného vyhradeného nerastu, nemôže samo o sebe postačovať na odôvodnenie potreby „tretieho“ predĺženia doby platnosti prieskumného územia podľa § 22 ods. 1 geologického zákona.

3.16 Žalovaný považoval za nevyhnutné upriamiť pozornosť aj na tú skutočnosť, že z dôvodu vyšších cien U na svetových trhoch zamerlal držiteľ PÚ (žalobca) geologické práce v maximálnom rozsahu na U a minimálnu pozornosť venoval Cu, Mo a sprievodným nerastom. V tomto prípade ide o subjektívne rozhodnutie držiteľa PU (žalobcu) motivované čisto ekonomickou úvahou. V súlade s predchádzajúcimi rozhodnutiami bol držiteľ PÚ oprávnený a povinný popri vyhodnocovaní U realizovať geologické práce aj so zameraním na Cu a Mo. Objektívne bolo podľa názoru ministerstva možné relevantným spôsobom, v súlade s platnými právnymi predpismi vyhodnotiť aj Cu, Mo alebo sprievodné nerasty v lehote poskytnutej skoršími rozhodnutiami o určení, resp. o predĺžení doby platnosti prieskumného územia (strana 9 prvostupňového správneho rozhodnutia).

3.17 V súvislosti so zmenami v banskom zákone žalovaný uviedol, že už pri žiadosti žalobcu o „druhé“ predĺženie doby platnosti prieskumného územia a rozhodovaní o tejto žiadosti boli zmeny v banskom zákone nielenže známe, ale príslušná právna úprava aj účinná. Z uvedeného vyplýva, že už počas „prvého“ predĺženia doby platnosti prieskumného územia ako aj pri žiadosti o „druhé“ predĺženie doby platnosti prieskumného územia mal žalobca počítať s uvedenými zákonnými požiadavkami a svoju činnosť (realizovaný prieskum) tomuto prispôbiť. Doba viac ako päť rokov musela byť pre žalobcu dostatočná na realizáciu všetkým nevyhnutných opatrení, aby bol schopný nielen predložiť žalovanému záverečnú správu, ale aj v priebehu jedného roka po posúdení a schválení záverečnej správy podať návrh na určenie dobývacieho priestoru. Žalovaný zdôraznil, že zmeny zavedené zákonom č. 160/2014 Z. z. (povinnosť mať k návrhu na určenie alebo zmenu dobývacieho priestoru na dobývanie výhradného ložiska rádioaktívnych nerastov súhlas obyvateľov dotknutých obcí - miestne referendá) nijako nesúvisia s časovým vymedzením platnosti prieskumného územia. Táto argumentácia žalobcu uvádzaná už v žalobe je zavádzajúca a účelová. V konečnom dôsledku podľa § 24 ods. 2 banského zákona, lehota na prednostné určenie dobývacieho priestoru pre držiteľa prieskumného územia neplynie od podania návrhu

na vyhlásenie miestneho referenda podľa § 28 ods. 3 banského zákona až do vyhlásenia jeho výsledkov.

3.18 Záverom žalovaný konštatoval, že predmetom súdneho prieskumu môžu byť len námietky vznesené v žalobe, ktoré už boli uplatnené v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu, a s ktorými sa muselo ministerstvo ako odvolací orgán vysporiadať vo svojom druhostupňovom rozhodnutí napadnutým žalobou. Inak by potom preskúvavacie súdne konanie nahrádzalo inštitút odvolacieho konania ako nevyhnutného predpokladu pre podanie žaloby na preskúvanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného súdom. Uvedené jednoznačne potvrdzuje judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 31/2002 ZSP). Aj napriek vyššie uvedenému žalovaný poukázal na to, že predmetné Memorandum nijakým spôsobom nezaväzuje žalovaného ako príslušný správny orgán pri rozhodovaní o „treťom“ predĺžení doby platnosti prieskumného územia podľa § 22 ods. 1 geologického zákona. Žalovaný odmietol, že uzatvorenie Memoranda by nejakým spôsobom mohlo ovplyvniť konajúci správny orgán, čo by znamenalo, že správny orgán konal v rozpore zásadou zákonnosti a materiálnej (objektívnej) pravdy, t. j. na základe úplne a presne zisteného skutkového stavu. Navyše žalovaný opakovane uviedol, že ani uzatvorením Memoranda nevznikne žalobcovi právny nárok na určenie dobývacieho priestoru podľa § 24 ods. 2 banského zákona, čoho si je žalobca bez pochyby vedomý.

4.

4.1 Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia zverejnené najmenej 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

4.2 Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúvajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

4.3 Podľa § 244 ods. 3 O.s.p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

4.4 Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúvanie napadnutého rozhodnutia.

4.5 Z obsahu pripojeného administratívneho a súdneho spisu odvolací súd zistil, že žalobca podal dňa 12.01.2015 na Ministerstve životného prostredia Slovenskej republiky návrh na predĺženie lehoty prieskumného územia Čermel' - Jahodná - U, Mo, Cu rudy (ďalej aj ako „návrh“). Návrh dôvodil tým, že geologické práce, ktoré boli navrhované v zmenách projektu geologickej úlohy č. 14 a 15 vychádzali predovšetkým zo záverov schválenej Čiastkovej záverečnej správy (Čiastková záverečná správa s výpočtom zásob, ložisko Košice I, U, Mo rudy, stav ku dňu 01.06.2011), avšak po predĺžení lehoty platnosti prieskumného územia nastali skutočnosti, ktoré ovplyvnili výšku investovaných prostriedkov a mali vplyv na priebeh vykonaných geologických prác. Efektívny čas, kedy sa dali vykonávať technické geologické práce, bol obmedzený jednak stavom, kedy bola spochybnená platnosť PÚ, ale predovšetkým podmienkami/obmedzeniami danými NATURA 2000.

4.6 Ministerstvo rozhodnutím č. spisu: 3283/2015-7.3, č. záznamu: 7188/2015 zo dňa 10.02.2015 zamietlo návrh na predĺženie doby platnosti prieskumného územia Čermel' - Jahodná - U, Mo, Cu rudy, na vykonávanie ložiskového geologického prieskumu vyhradených nerastov: rádioaktívne nerasty - U a

nerasty, z ktorých možno priemyselne vyrábať kovy - Mo, Cu v etape vyhľadávacieho a podrobného ložiskového geologického prieskumu pre držiteľa prieskumného územia, spoločnosť Ludovika Energy, s.r.o.. Dôvodi to tým, že doba platnosti prieskumného územia „Čermel' - Jahodná - U, Mo, Cu rudy" od 19.04.2005 do 19.04.2015 musela držiteľovi prieskumného územia postačovať na dokončenie ložiskového geologického prieskumu vymedzeného cieľom geologickej úlohy. Držiteľom prieskumného územia uvádzané skutočnosti na podporu svojho návrhu sú zmenou cieľov geologickej úlohy a nie je možné tieto brať do úvahy v konaní o návrhu na predĺženie doby prieskumného územia.

4.7 Minister životného prostredia Slovenskej republiky rozhodnutím č. 4577/2015-1.10.2 (6/2015-rozkl.) zo dňa 15.04.2015 zamietol rozklad žalobcu a rozhodnutie Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. spisu: 3283/2015-7.3, č. záznamu: 7188/2015 zo dňa 10.02.2015 potvrdil. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí posudzoval predmetnú vec z hľadiska materiálnej aplikácie § 22 ods. 1 geologického zákona, z hľadiska objektívnej nedostatočnosti doterajšej doby platnosti prieskumného územia, s poukazom na ustálenú rozhodovaciu prax ministerstva v obdobných prípadoch, ale aj so zohľadnením legitímnych očakávaní držiteľa prieskumného územia či verejného záujmu na predĺžení doby platnosti prieskumného územia a dospel k rovnakému záveru, aký bol konštatovaný v prvostupňovom rozhodnutí.

4.8 Podľa § 1 zákona č. 569/2007 Z. z. o geologických prácach (geologický zákon), účinného ku dňu 10.02.2015, (ďalej len „geologický zákon“), tento zákon upravuje

- a) podmienky projektovania, vykonávania, vyhodnocovania a kontroly geologických prác,
- b) pôsobnosť štátnej geologickej správy,
- c) sankcie za porušenie ustanovení tohto zákona.

4.9 Podľa § 2 ods. 1 geologického zákona, geologické práce sú geologický výskum a geologický prieskum.

4.10 Podľa § 2 ods. 3 písm. a/ geologického zákona, geologický prieskum sa člení na ložiskový geologický prieskum, ktorý sa člení na etapy:

1. vyhľadávací ložiskový geologický prieskum,
2. podrobný ložiskový geologický prieskum,
3. ťažobný ložiskový geologický prieskum.

4.11 Podľa § 4 ods. 1 geologického zákona, geologické práce je oprávnený vykonávať zhotoviteľ geologických prác, a to

- a) fyzická osoba - podnikateľ a právnická osoba, ktorá má geologické oprávnenie,
- b) Štátny geologický ústav Dionýza Štúra zriadený Ministerstvom životného prostredia Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) na výkon štátnej geologickej služby,
- c) Slovenská akadémia vied, vysoké školy, stredné odborné školy, múzeá a organizácia zriadená ministerstvom na správu jaskýň, ak vykonávajú geologické práce pri plnení svojich vedeckých úloh, výskumných úloh alebo pedagogických úloh,
- d) fyzická osoba - podnikateľ a právnická osoba pri dobývaní ložísk vyhradených nerastov (ďalej len „výhradné ložisko“) podľa osobitného predpisu.

4.12 Podľa § 5 ods. 1 geologického zákona, geologické oprávnenie vydáva ministerstvo slovenskej osobe alebo zahraničnej osobe na základe žiadosti o vydanie geologického oprávnenia. Ministerstvo po prijatí žiadosti o vydanie geologického oprávnenia vydá žiadateľovi bezodkladne potvrdenie o prijatí žiadosti o vydanie geologického oprávnenia.

4.13 Podľa § 21 ods. 1 geologického zákona, vybrané geologické práce možno vykonávať len na prieskumnom území, ktoré určuje ministerstvo. Rozhodnutie o určení prieskumného územia nie je územným rozhodnutím podľa osobitných predpisov.

4.14 Podľa § 21 ods. 2 geologického zákona, vybrané geologické práce sú

a) ložiskový geologický prieskum

1. vyhradených nerastov okrem geologického prieskumu v dobývacom priestore,
2. prírodných horninových štruktúr a podzemných priestorov na účely ukladania,
3. prírodných horninových štruktúr a podzemných priestorov na zriaďovanie a prevádzku podzemných zásobníkov plynov a kvapalín,

b) hydrogeologický prieskum

1. geotermálnych vôd,
2. minerálnych vôd,
3. prírodných horninových štruktúr na zriaďovanie a prevádzku zariadení na využívanie geotermálnej energie.

4.15 Podľa § 21 ods. 3 geologického zákona, prieskumné územie je priestor vymedzený na povrchu uzavretým geometrickým obrazcom s priamymi stranami bez voľných plôch, ohraničený pod povrchom zvislými rovinami prechádzajúcimi stranami. Vrcholy hraníc prieskumného územia na povrchu sa určia súradnicami v platnom súradnicovom systéme. Prieskumné územie určuje ministerstvo na návrh objednávateľa.

4.16 Podľa § 22 ods. 1 geologického zákona, prieskumné územie určí ministerstvo najviac na štyri roky; na návrh fyzickej osoby - podnikateľa alebo právnickej osoby, ktorá je objednávateľom (ďalej len „držiteľ prieskumného územia“), sa môže táto lehota predĺžiť o ďalšie štyri roky, opätovne o ďalšie dva roky, a ak určená lehota nepostačuje na dokončenie dotknutej činnosti, môže byť na návrh držiteľa prieskumného územia predĺžená o lehotu, ktorá je nevyhnutne potrebná na dokončenie geologických prác. O predĺženie je potrebné požiadať najmenej tri mesiace pred uplynutím lehoty.

4.17 Podľa § 23 ods. 1 geologického zákona, konanie o určení prieskumného územia sa začína dňom podania návrhu ministerstvu. Konanie o zmene prieskumného územia alebo o zrušení prieskumného územia sa začína dňom podania návrhu držiteľa prieskumného územia; toto konanie môže v prípade verejného záujmu začať ministerstvo aj z vlastného podnetu alebo v konaní o zmene prieskumného územia alebo o zrušení prieskumného územia na výskyt rádioaktívnych nerastov z podnetu dotknutej obce alebo dotknutého samosprávneho kraja.

4.18 Podľa § 25 ods. 6 geologického zákona, ak držiteľ prieskumného územia nevykonal na vykonávanie vybraných geologických prác v prieskumnom území do dňa podania návrhu na predĺženie doby platnosti prieskumného územia podľa § 22 ods. 1 minimálne 70% z rozpočtu geologickej úlohy podľa § 23 ods. 13 písm. l/, ministerstvo jeho žiadosť zamietne.

4.19 Podľa § 41 ods. 1 geologického zákona, na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

4.20 Podľa § 41 ods. 2 geologického zákona, všeobecný predpis o správnom konaní sa nevzťahuje na

- a) overovanie odbornej spôsobilosti podľa § 9,
- b) schvaľovanie projektu geologickej úlohy podľa § 12 ods. 4,
- c) schvaľovanie zmeny projektu geologickej úlohy a zámény prác podľa § 14 ods. 6,
- d) posudzovanie a schvaľovanie záverečných správ podľa § 18,
- e) posudzovanie ponúk a výber držiteľa prieskumného územia podľa § 28 ods. 4,
- f) prevod geologických diel alebo geologických objektov na využitie na iné účely podľa § 33.

4.21 Podľa § 3 ods. 1 Výhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 51/2008 Z. z., ktorou sa vykonáva geologický zákon (ďalej len „vyhláška“), geologický prieskum zahŕňa súbor geologických metód, geologických činností, najmä projektovanie, archívnu excerpciu, geologické mapovanie, zostavovanie geologických máp, sledovanie a riadenie geologických prác, geologickú dokumentáciu, vyhodnocovanie geologických údajov, záverečné spracovanie, a ďalších druhov prác, najmä technické práce, geofyzikálne práce, geochemické práce, technologické práce, laboratórne práce, terénne meračské práce, vzorkovacie práce a geodetické činnosti, ktorými sa skúmajú a hodnotia

jednotlivé zložky, procesy a vlastnosti geologického prostredia.

4.22 Podľa § 3 ods. 2 vyhlášky, geologický prieskum sa uskutočňuje po etapách. Ak je to účelné, možno etapy spojiť.

4.23 Podľa § 4 ods. 1 vyhlášky, ložiskovým geologickým prieskumom sa

- a) skúmajú geologické pomery ložiska a jeho tektonická stavba,
- b) sleduje rozmiestnenie jednotlivých nerastov podľa kvality,
- c) skúmajú banskotechnické podmienky, ktoré môžu ovplyvniť dobývanie zistených a overených zásob nerastov tvoriacich ložiská,
- d) rieši možnosť ukladania odvalov, výsypiek a odkalísk spolu s predpokladanými vplyvmi na životné prostredie,
- e) skúmajú hydrogeologické pomery ložiska,
- f) zisťuje výskyt a akumulácia podzemných vôd, ktoré môžu ovplyvniť spôsob dobývania ložiska,
- g) zisťujú a overujú geologické podmienky na zriaďovanie a prevádzku podzemných zásobníkov plynov a kvapalín v prírodných horninových štruktúrach a podzemných priestoroch,
- h) zisťujú a overujú geologické podmienky na sprístupňovanie jaskýň, zaistenie stability podzemných priestorov,
- i) zisťujú a overujú geologické podmienky na zabezpečovanie a likvidáciu starých banských diel,
- j) zisťujú a overujú geologické podmienky prírodných horninových štruktúr a podzemných priestorov na účely trvalého ukladania oxidu uhličitého do geologického prostredia (ďalej len „ukladanie“).

4.24 Podľa § 4 ods. 3 vyhlášky, pri rozdelení ložiskového geologického prieskumu na etapy sa:

a) vo vyhľadávacom prieskume:

1. vyhľadáva a overuje výhradné ložisko alebo ložisko nevyhradeného nerastu, pričom sa na zistenom výhradnom ložisku určí jeho približný rozsah a v jeho časti sa overia a vypočítajú zásoby kategórie Z-2; v ostatnej časti sa overia a vypočítajú zásoby kategórie Z-3 alebo prognózne zdroje, na zistenom ložisku nevyhradených nerastov sa overí a vypočíta množstvo zásob, približný rozsah, kvalita a typy suroviny,
2. zisťujú a overujú vhodné horninové štruktúry alebo podzemné priestory, ich prípadné netesnosti a ich vhodnosť na uskladňovanie plynov a kvapalín,
3. zisťujú možnosti výskytu jaskýň, ich možný priebeh, rozsah, viazanosť na štruktúry a zloženie horninového prostredia, skúmajú sa podmienky stability jaskynných a iných podzemných priestorov,
4. zisťujú geologické podmienky vplyvu starých banských diel na povrch a navrhujú sa opatrenia na ich zabezpečenie a likvidáciu,
5. zisťujú a overujú vhodné horninové štruktúry alebo podzemné priestory, ich prípadné netesnosti a ich vhodnosť na ukladanie,

b) v podrobnom prieskume:

1. výhradného ložiska overujú zásoby ložiska v množstve a v kvalite potrebnej na ich využívanie, ktoré sa vypočítajú ako zásoby kategórie Z-1; ostatné zásoby ložiska sa vypočítajú ako zásoby kategórie Z-2,
2. overí rozsah horninových štruktúr alebo podzemných priestorov podľa písmena a) bodu 2, vypočíta sa ich objem, preskúma sa tesnosť voči okoliu, hydrogeologické pomery a vypracúvajú sa geologické podklady na zriadenie a prevádzku podzemného zásobníka,
3. overí rozsah horninových štruktúr alebo podzemných priestorov podľa písmena a) bodu 5, vypočíta sa ich objem, preskúma sa tesnosť voči okoliu, hydrogeologické pomery a vypracúvajú sa geologické podklady na zriadenie a prevádzku zariadenia na ukladanie,

c) v ťažobnom prieskume výhradného ložiska spresňujú:

1. znalosti o rozmiestnení zásob a o ich kvalite a škodlivinách v typoch suroviny, ktoré sú potrebné na usmerňovanie dobývania ložiska, a vypočítajú sa zásoby kategórie Z-1,
2. znalosti o geologických a banskotechnických podmienkach, ktoré sú potrebné na konverziu ložísk ropy, horľavého zemného plynu, technicky využiteľného prírodného plynu a soli na podzemný zásobník plynov alebo kvapalín.

4.25 Vychádzajúc z primárneho práva Európskej únie (EÚ), jeho deklarovanými cieľmi v oblasti životného prostredia sú udržiavanie, ochrana a zlepšovanie kvality životného prostredia, ochrana ľudského zdravia, rozvážne a racionálne využívanie prírodných zdrojov a podpora opatrení na medzinárodnej úrovni na riešenie regionálnych alebo celosvetových problémov životného prostredia.

4.26 Ústava Slovenskej republiky zaručuje v čl. 44 každému právo na priaznivé životné prostredie a v čl. 40 tiež každému právo na ochranu zdravia.

4.27 Pokračujúci geologický prieskum v prieskumnom území môže mať negatívne dôsledky, a to na dôležité chránené prírodné biotopy, kultúrne pamiatky, ochranné pásmo vodných zdrojov atď., zachovanie ktorých môže byť, resp. je jednou z priorít verejného záujmu.

4.28 Vykonávanie geologického prieskumu na výskyt nerastných surovín môže mať rozhodujúci vplyv napríklad aj na rozhodnutie investorov neuskutočniť investíciu na budovanie zariadení cestovného ruchu (napr. oznámenie britskej firmy Dorchester, ktorá svoj zámer výstavby lyžiarskych stredísk a rozsiahlej turistickej infraštruktúry v okolí Slovenského raja podmieňuje nepokračovaním v ďalšom geologickom prieskume v lokalite Spišská Nová Ves - časť Novoveská Huta), čo v prípade predmetnej lokality - Čermeľ - Jahodná, môže byť rovnako aktuálne.

4.29 Územie Čermeľ - Jahodná nie je prioritne určené na dobývanie nerastných surovín. Predmetná oblasť má za cieľ predovšetkým zachovanie cestovného ruchu či ochranu prírody a krajiny. Orgány samospráv z predmetnej oblasti, sa vo svojich stanoviskách vyjadrili zhodne v tom zmysle, že predmetné územie sa využíva predovšetkým na rekreáciu a cestovný ruch. Pokračovanie v geologickom prieskume a v dobývaní nerastných surovín by mohlo závažným spôsobom ovplyvniť životné prostredie a zdravie obyvateľov okolitých obcí. Pokračovanie geologického prieskumu rádioaktívnych nerastov by predstavovalo závažný rozpor s viacerými cieľmi Programu hospodárskeho a sociálneho rozvoja obcí. Geologický prieskum v území, v ktorom sa uprednostňuje iné využitie územia ako je budúce dobývanie nerastných surovín (predovšetkým zachovanie a rozvoj cestovného ruchu, ochrana prírody a krajiny, podpora tradičných foriem hospodárenia) môže problematizovať aj realizáciu stanovených priorít obcí a VÚC.

4.30 Realizácia geologického prieskumu na územiach, v ktorých sa jednoznačne ani v budúcnosti nepredpokladá dobývanie nerastných surovín a momentálne sa striktnie trvá na zachovaní doterajšieho využívania územia, by bolo neefektívnym vynakladaním finančných prostriedkov navrhovateľov prieskumného územia.

4.31 Prieskumné územia boli zavedené do nášho právneho poriadku v roku 1991 novelou zákona SNR č. 52/1988 Zb. pre výhradné ložiská nerastov.

4.32 Geologický zákon č. 569/2007 Z.z. je založený na princípe efektívneho a racionálneho uskutočňovania geologických prác. Aby bolo vykonávanie geologických prác časovo efektívne, geologický zákon vymedzuje lehoty platnosti geologického územia. Základná lehota, ktorú geologický zákon stanovuje na určenie geologického územia, je lehota štyroch rokov. Ide o lehotu, v ktorej možno geologickú úlohu štandardne zvládnuť a vykonať geologické práce. Predmetná lehota je priamo stanovená zákonom, a teda je prípadným investorom známa. Realizátori geologických prác sú teda povinní pri projektovaní geologických úloh zohľadniť túto lehotu, t.j. ich povinnosťou je projektovať geologické práce tak, aby sa aj s prihliadnutím na ich charakter vykonali v zákonom stanovenej lehote.

4.33 Geologickým zákonom stanovená štvorročná lehota nie je nemenná, pretože geologický zákon počíta aj so situáciami, ktoré objektívne pri riešení geologických úloh môžu nastať a ktoré nie je možné objektívne predvídať, a to ani pri najzodpovednejšom zohľadnení všetkých existujúcich či teoretických faktorov, ktoré by mohli ovplyvniť dokončenie geologickej úlohy. Geologický zákon teda v takýchto prípadoch počíta s predĺžením stanovenej štvorročnej lehote.

4.34 Pri rozhodovaní o predĺžení doby platnosti prieskumného územia je nutné skúmať splnenie formálnych aj materiálnych predpokladov pre vyhoviecie návrhu držiteľa prieskumného územia. Predĺžovaním doby platnosti rozhodnutia o určení prieskumného územia sa môže docieľiť celková doba prieskumu až 10 rokov, prípadne i dlhšiu dobu, ktorú držiteľ prieskumného územia potrebuje na dokončenie geologických prác.

4.35 Formálnou požiadavkou v súvislosti s predĺžením doby platnosti prieskumného územia je podanie návrhu o predĺžení doby platnosti prieskumného územia zo strany držiteľa prieskumného územia. Tento návrh musí obsahovať náležitosti podľa § 23 ods. 3 až 5 geologického zákona.

4.36 Pokiaľ ide o materiálnu požiadavku na účely predĺženia doby platnosti prieskumného územia, ministerstvo posudzuje v zmysle § 25 ods. 6 a 7 v spojení s § 22 ods. 1 geologického zákona stanovené zákonné kritéria, v závislosti od toho či sa jedná o prvý, druhý alebo tretí návrh na predĺženie doby platnosti prieskumného územia.

4.37 Predĺženie lehoty prieskumného územia možno z rýdzo teoretického pohľadu rozčleniť do dvoch skupín. Do prvej skupiny možno začleniť tzv. prvé a druhé predĺženie lehoty a do druhej skupiny tzv. tretie predĺženie lehoty platnosti prieskumného územia. Spoločným znakom oboch skupín je jednak podmienka podania návrhu na predĺženie platnosti prieskumného územia a taktiež podmienka, aby bol tento návrh podaný najmenej tri mesiace pred uplynutím lehoty platnosti prieskumného územia.

4.38 Podstatnými v prejednávanej veci sú práve rozdiely medzi jednotlivými typmi konaní o predĺžení platnosti prieskumného územia, konkrétne rozdielne zákonné podmienky predĺženia platnosti prieskumného územia. V prípade konania o prvom a druhom predĺžení platnosti prieskumného územia je výsledkom správneho konania na Ministerstve životného prostredia SR (ďalej aj „Ministerstvo“) rozhodnutie, pričom predĺženie platnosti prieskumného územia nie je v zásade spojené s osobitnými zákonnými podmienkami.

4.39 V prípade konania o tretie predĺženie platnosti prieskumného územia musia byť kumulatívne splnené zákonom stanovené podmienky, pretože tretie predĺženie prichádza do úvahy len vo výnimočných prípadoch. Ministerstvo, ako konajúci správny orgán, skúma okrem splnenia formálnej podmienky podania návrhu a podmienky preinvestovania potrebného rozsahu prostriedkov aj to či doterajšia doba platnosti prieskumného územia postačovala alebo nepostačovala na dokončenie geologickej úlohy. Ministerstvo je teda povinné v konaní zhodnotiť, či skôr určená lehota, objektívne postačovala alebo nepostačovala na vykonanie geologického prieskumu a na splnenie stanovenej geologickej úlohy.

4.40 Najvyšší súd skúmal žalobou napadnuté rozhodnutie, ale i samotný návrh žalobcu o tretie predĺženie platnosti prieskumného územia v súlade s vyššie uvedenými podmienkami a dospel k záveru, že žalobca nepreukázal už v administratívnom konaní, že doposiaľ určená lehota platnosti prieskumného územia nepostačovala na dokončenie geologických prác. Žalovaný sa v napadnutých rozhodnutiach pomerne podrobne vysporiadal so skutočnosťami, ktorými žalobca odôvodňoval nedostatočnosť dovtedajšej doby platnosti prieskumného územia. Žalobca síce namietal, že efektívny čas na vykonávanie geologických prác bol obmedzený spochybnením platnosti prieskumného územia v dôsledku protestu prokurátora i v dôsledku schválenia regulatívneho obmedzenia ťažby rádioaktívnych nerastov, resp. podmienkami danými NATURA 2000 a nakoniec aj vypracovaním zmeny projektu geologickej úlohy za účelom zhodnotenia výskytu sprievodných nerastov. Najvyšší súd vyhodnotiac odvolacie dôvody žalobcu sa stotožnil so závermi, ku ktorým v tejto súvislosti dospel ako žalovaný, tak aj krajský súd.

4.41 Najvyšší súd SR je toho názoru, že zhotovitelia geologických prác sú povinní projektovať geologické práce tak, aby boli objektívne vykonateľné v lehote stanovenej v rozhodnutí. Nemôžu sa bez ďalšieho spoliehať len na prípadné predĺženie lehoty prieskumného územia a už vôbec nie v priebehu prebiehajúceho prieskumu na tzv. tretie predĺženie, keďže samotné tretie predĺženie platnosti prieskumného územia prichádza do úvahy len výnimočne, v krajnom prípade, za kumulatívneho splnenia zákonom stanovených podmienok a nie je naň automaticky právny nárok. Žalobca síce splnil

formálnu podmienku podania návrhu v stanovenej lehote, ako aj podmienku prečerpania stanoveného rozsahu prostriedkov, avšak nesplnil práve kľúčovú podmienku, ktorá odlišuje konanie a rozhodnutie o treťom predĺžení lehoty prieskumného územia od prvého a druhého predĺženia. Žalobca nepreukázal dôvodnosť podaného návrhu najmä pokiaľ sa týka preukázania opodstatnenosti nevyhnutne potrebnej doby na dokončenie geologických prác, počas ktorej bude prebiehať tak zásadný zásah do prírody a krajiny v prieskumnom území.

4.42 Samotný žalobca v podanom odvolaní uviedol, že pokiaľ by mal informácie, že žalovaný nebude akceptovať jeho návrh na tretie predĺženie doby platnosti prieskumného územia, vyvinul by všetko úsilie, aby sa počas druhého predĺženia doby platnosti prieskumného územia venoval len dokončeniu geologickej úlohy. Z uvedeného tvrdenia žalobcu pomerne jasne vyplýva, že sa spoliehal i na tretie predĺženie platnosti prieskumného územia, to je v trvaní viac ako desať rokov, čomu prispôbil aj vykonávané práce. Z uvedeného taktiež vyplýva, že bolo v žalobcových možnostiach dokončiť geologickú úlohu už počas predĺženej platnosti geologického územia, a teda aj s ohľadom na túto skutočnosť možno konštatovať, že žalobca nesplnil a ani v konaní nepreukázal opodstatnenosť ďalšej kumulatívne stanovenej podmienky nevyhnutnosti predĺženia lehoty na dokončenie geologických prác.

4.43 Konanie a postup žalobcu nebolo lege artis, keď sa spoliehal výlučne na tretie predĺženie lehoty platnosti prieskumného územia. Na predĺženie platnosti prieskumného územia totiž nie je právny nárok. Už v samotnom návrhu držiteľa prieskumného územia na tretie predĺženie, musí byť deklarovaná lehota, ktorá je nevyhnutne potrebná už len na dokončenie prác.

4.44 Taktiež nemožno akceptovať námietku žalobcu ohľadom zmarených investícií a straty zisku. Aj v tomto druhu podnikateľskej činnosti sa jedná o určité riziko, ktoré držiteľ prieskumného územia jednoducho musí uniesť a projekt geologickej úlohy aj v tomto ohľade musí vypracovať tak, aby sa vyhol prípadným stratám. Nie je právne akceptovateľné, aby si žalobca len na základe zmarenia investície a finančnej straty nárokoval na výnimočné, tretie predĺženie prieskumného územia, keď v predchádzajúcich rozhodnutiach správnych orgánov boli stanovené časové podmienky platnosti na dokončenie predmetnej geologickej úlohy.

4.45 Záverom odvolací súd konštatuje, že nerastné bohatstvo ako zdroj energie a surovín pre potreby a rozvoj hospodárstva sa musí systematicky overovať, chrániť a čo najefektívnejšie využívať. Neoddeliteľnou súčasťou ochrany a využívania nerastného bohatstva je zaistenie bezpečnosti prevádzky pri geologickej, banskej či akejkoľvek inej obdobnej činnosti a zabezpečenie starostlivosti o životné prostredie. Ochrana nerastného bohatstva a jeho racionálne využívanie zostáva preto aj v terajších podmienkach našej ekonomiky hlavným poslaním správnych orgánov, do ktorých právomoci patrí rozhodovanie v súlade s geologickým zákonom a podľa zákonov s ním súvisiacich.

4.46 Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmajúc napadnutý rozsudok prvostupňového súdu ako i obsah súdneho a administratívneho spisu v rozsahu podaného odvolania, konštatuje, že argumentácia žalobcu nie je spôsobilá vyvrátiť dôvody, na základe ktorých krajský zamietol žalobu žalobcu. Krajský súd sa v odôvodnení rozsudku podrobným spôsobom vysporiadal s námietkami žalobcu, a to citáciou dotknutých právnych noriem, ako aj ich logickým výkladom na prejednávaný prípad. S jeho závermi sa najvyšší súd stotožnil vyhodnotiac aj procesné a hmotné očakávanie žalobcu na strane jednej a verejný záujem ako i nevôľu obcí a samosprávneho kraja, na ktorých území sa prieskumné územie nachádza, na strane druhej. Dospel k záveru, že vzhľadom na dĺžku existencie predmetného prieskumného územia (od roku 2005) a stupňujúcu sa nevôľu verejnosti proti ďalšiemu pokračovaniu činnosti žalobcu v existujúcom prieskumnom území, existujú vážne pochybnosti či za tejto situácie žalobca mohol legitímne očakávať ďalšie, v poradí tretie predĺženie prieskumného územia. Navyiac zákon už v citovanom § 22 ods. 1 č. 569/2007 Z. z. obsahuje len limitovanú možnosť predĺženia prieskumnej činnosti, pričom upravuje takéto predĺženie tak, že pokiaľ správne orgány rozhodujú o opätovnom predĺžení prieskumného územia, potom lehota na predĺženie oprávnenia sa skracať vždy o polovicu - štyri roky, dva roky, až na lehotu, ktorá je len nevyhnutne potrebná na dokončenia geologických prác. Najvyšší súd je názoru, že pokiaľ by došlo v tomto prípade k predĺženiu lehoty na realizáciu prieskumu, tak táto by

pravdepodobne nemohla presiahnuť jeden rok. Najvyšší súd tiež poukazuje na skutočnosť, že držiteľovi prieskumného územia bolo prieskumné územie určené ešte podľa predchádzajúcej právnej úpravy účinnej do 31.12.2007, t.j. zákona č. 313/1999 Z. z. o geologických prácach a o štátnej geologickej správe (geologický zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 313/1999 Z. z.“).

4.47 Podľa § 20 ods. 1 zákona č. 313/1999 Z. z. (v znení účinnom do 31.12.2007) prieskumné územie určí ministerstvo najviac na štyri roky; na návrh držiteľa prieskumného územia sa môže táto lehota predĺžiť až o ďalšie štyri roky a opätovne najviac o ďalšie dva roky. Držiteľ prieskumného územia sa pri určení geologickej úlohy, vypracovaní príslušného projektu a žiadosti o určenie prieskumného územia mohol v konaniach začatých do 31.12.2007 spoliehať maximálne na dobu desať rokov doby platnosti prieskumného územia. Uvedený čas bol žalobcovi poskytnutý (platnosť prieskumného územia bola od 19.04.2005 do 19.04.2009, prvé predĺženie platnosti do 19.04.2013, druhé predĺženie do 19.04.2015). Z § 22 ods. 1 zákona č. 569/2007 Z. z. vyplýva, že po dvoch predĺženiach platnosti uvedeného prieskumného územia už prichádza do úvahy len možnosť aplikovania zákonného predĺženia lehoty platnosti určeného územia na o lehotu nevyhnutne potrebnú na dokončenie úlohy.

4.48 S poukazom na uvedené Najvyšší súd SR dospel k záveru, že v tomto prípade žalovaný vydal žalobou napadnuté rozhodnutie na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie). Najvyšší súd preto konštatuje, že rozhodnutia správnych orgánov v tejto veci nevybočili z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia. Správna úvaha predstavuje ponechanie možnosti správneho orgánu v rámci určitého tolerančného pásma formulovať svoje závery autonómne. Práve uvedené tolerančne - úvahové pásmo obmedzuje súd i pri súdnom prieskume zákonnosti rozhodnutí. Na vstup súdu do tohto tolerančného pásma by mal žalobca jednoznačne vyvrátiť právne východiská žalovaného. V tomto prípade Najvyšší súd SR konštatuje, že rozhodnutie žalovaného bolo vydané v súlade so zákonom, bolo bez formálnych a logických nedostatkov, riadne odôvodnené, preto nezistil dôvody na zmenu rozsudku Krajského súdu v Bratislave a ako vecne správny rozsudok potvrdil. Držiteľ prieskumného územia preto v zmysle vyššie uvedeného nemohol s prihliadnutím na príslušné právne predpisy legitímne očakávať, že doba prieskumného územia, bude predĺžená na viac ako desať rokov. S ohľadom na nevyhnutnosť očakávať pri začiatku prieskumu ako aj v jeho priebehu maximálnu dobu prieskumného územia desať rokov, musel a mal držiteľ prieskumného územia nevyhnutne geologické práce plánovať a realizovať tak, aby bol schopný ukončiť a vyhodnotiť geologický prieskum vo vymedzenej dobe.

4.49 Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

4.50 Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4.51 Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobcu nevyhovelo a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu, rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

5.

5.1 O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca v konaní nemal úspech.

6.

6.1 Podľa § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti

tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

6.2 Dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť nový procesný predpis - Správny súdny poriadok. Vzhľadom k tomu, že predmetné odvolacie konanie začalo pred dňom nadobudnutia účinnosti SSP, procesne Najvyšší súd SR postupoval podľa doterajších predpisov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.